

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

Cap. VI. De frequentanda sancta Eucharistia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

CAPUT VI.

De frequentanda sancta Eucharistia.

1. Frequens Communio non debet prohiberi, ubi non adest conscientia peccati mortalis.
2. Idem verum est, sive Ecclesiastici & Religiosissimi, sive secularis aut laici.
3. Pœna negligentium frequentem Communionem.
4. Delectatio devota Communionis longissime superat voluptates corporeas.
5. Eucharistia suavissimum est memoriale divini amoris.
6. Præparatio ad Communionem per ignita amoris desideria.
7. Item per unionem cum præparationibus omnium Sanctorum.
8. Placet Deo, si quis obedientia dirigente ex discretione abstinet à frequenti Communionem: sed magis placet, qui ex charitate eam sapienter usurpat.
9. Omnes Sancti honorant & adjuvant dignè ac humiliter communicantes.

1. Eucharistia frequentanda, cum non adest conscientia peccati mortalis. Prov. 8.

ORante rursus sancta Gertrude pro quadam virgine Congregationis suæ, quæ zelo justitiæ mota, alias pias Sorores verbis suis reddebat pusillanimes, atq; à frequentiori sacra Eucharistiæ perceptione deterrebat, respondit Dominus: *Cum delicia mea sint esse cum filijs hominum, & ego hoc Sacramentum ex summa charitate in meam commemorationem fidelibus suscipiendum reliquerim, atq; etiam per illud cum eis usq; ad consummationem sæculi remanere velim: quicumq; aliquos, à mortali peccato immunes, verbis vel suasionibus ab eius perceptione retrahit, is quodammodo impedit & interrumpit delicias meas, quas cum illis habere possem. Similis enim est severiori pedagogo, qui à filio Regis*

ignobiles ac pauperes coetaneos eius (quorum consortio ipse Regis filius multum delectatur) durius repellit: judicans magis congruere adolescentulo, ut Regali fruatur honore, quam ut pilâ cum illis ludat in platea. Verum tamen si quis proponeret hujusmodi severitatem de cetero deponere ac vitare, ego non solum illi ignoscerem, verum etiam tam gratum hoc haberem, quam haberet gratum filius Regis, si pedagogus serenum blandumq; vultum præferens, reduceret ad ipsam dilectos coetaneos eius ad ludendum cum eo.

Monile Spirit.

Eadem virgo Gertrudis intellexit à Domino, quod illi non irreverenter nec indignè sumunt sacram Eucharistiam, qui eam piè sumunt ex desiderio honoris, laudis atq; gloriæ Dei: quæ sanè gloria divina in hoc præcipuè elucescit, quod summa illa Majestas rã indignis hominibus se communicare nõ dedignatur. Igitur pij quiq; Sacerdotes, & etiam Monachi ac Moniales bonæ voluntatis, qui absq; fictione Deum propriamq; salutem quærunt, & suum Ordinem sanctaq; Congregationis suæ Statuta servare student, ac humiles spiritualesque esse conantur, & tempus utiliter traducunt, & quando sese negligunt, vel in aliquo delinquant, Sacerdoti suo purè confitentur quidquid conscientia testatur esse peccatum: hi Deo satis confidere debent sicque super ejus misericordia & benignitate Sacramentum Eucharistiæ

2. *Enavoluntatis homines frequentem Communionem cujuscunque staturus vel ordinis sint, in Ecclesia Dei.*

Monile
Spiritus.

ristiæ accipere, quoties ex Ordine datur, vel ex bona consuetudine illud recipere solent. Similiter quotquot viri vel feminae sæculares vivunt in aliquo statu, qui à Deo & Ecclesia non discorder, sive sint in matrimonio sive extra matrimonium, sive vendant sive emant, seu quavis alia licita ratione victum sibi parent, si bona voluntate præditi ex Dei gratia perseverant in bono, & à gravibus culpis sese continent, vitamque suam secundum Dei præcepta ac sanctæ Ecclesiæ decreta dirigere volunt, peccataque sua humili corde Sacerdoti confitentur: hi omnes de Dei misericordia confisi, venerandum Eucharistiæ Sacramentum, in solemnitatibus, vel diebus à spirituali Patre ipsorum statutis, accipere possunt. Licet enim rebus externis multipliciter occupati sint, & in leviores culpas sæpiùs cadant, pro viribus tamen sunt iusti in omnibus, ob idque Deo placent. Inveniuntur autem nonnunquam etiam inter eos qui habitum sæcularem gestant, aliqui tam puri & ferventes vel sancti, ut quotidie sacram Communionem percipere possint.

3.
Communionem
negligentia
puna
in purgatorio.

Anima cujusdam defuncti cuiusdam Dei amico in flamma ardoris immensi apparens, dixit se ea sola de causa tam diris cruciaturus, quòd circa Domini Corporis perceptionem fuisset negligentior: addiditque, si vel semel venerabile Sacramentum

devotè pro ipso accipere dignaretur, se mox liberandam. * Quod cum ille Dei amicus fecisset, sequenti die anima eidem sole fulgentior atque micantior apparuit, unicà illà dignissimi Sacramenti hujus perceptione ab intolerabilibus pænis liberata, atque ad cælum & æternam beatitudinem evecta.

Christus Jesus ait ad sanctam Gertrudem: *Quando me tibi communico in Sacramento altaris, blandior tibi per amplexus & oscula: atque hæc delectatio incomparabiliter major est, quam sint omnes delectationes, quas unquam aliqui poterunt experiri in amplexibus & osculis humanis. Nam delectatio amplexuum, & osculorum humanorum vilis est, atque cum tempore transit: suavis verò unionis illius, quæ mihi univrsis in Sacramento altaris, nobilissima atque purissima est, nec unquam deficit aut tepescit: sed quando sæpiùs renovatur, tanto efficacius viget in æternum.*

Dominus dixit ad sanctam Catharinam: *Merito cor hominis a more scindi dissolvique deberet, considerando inter beneficia à me exhibita, eximum beneficium sacre ac venerabilis Eucharistiæ. Hæc autem oculo intellectus & fidei adspicienda est, non oculo corporis tantum: nam fidei oculus attendit sub exigua panis specie verum Deum & verum hominem. O quanta excellentia & dignitas est, percipere in gratia hoc admirabile atque ineffabile Sacramentum! Est enim panis vite & cibus*

* Eucharistiam
fumentum
pro anima
in purgatorio,
eam liberat,
et quædam
usum &
doctrinam
na Ecclesie
sicut Ca-
tholica

4.
Purissimum
delectatio
tio Com-
munionem
deus
superior
ne de-
cim tra-
ca.
Lib. 6.
Inlin-
cap. 10.

5.
Exhibita
sua p-
na &
memoria
le dicitur
am-
Tribu-
cap. 10.

Ioan. 6. & cibus Angelorum. Qui illud congruè suscipit, manet in me, & ego in eo. Incomprehensibilis charitas mea vobis providit hunc cibum salutariferum, ut in vita ista, in qua viatores & peregrini estis, refrigerium solatiumq; inde habeatis, & apud vos perseveret memoria passionis pretiosiq; Sanguinis unigeniti Filij mei.

6. Christus sanctæ Mechtildi ait : *Quando sacram Communionem perceptura es, desidera & opta, ad laudem nominis mei, habere omne desiderium, omnemq; amorem quonquam cor aliquod erga me flagravit, & ita ad me accede. Nam ego amorem illum in te attendam atque suscipiam, non sicut est in te, sed sicut velles cum in te esse.*

7. Corpus Christi aliquando sumptura beata Gertrudis, cum se nimis imparatam doleret, rogavit beatam virginem Mariam, & omnes Sanctos, ut Domino pro se offerrent omnem dignitatem, quâ quilibet ipsorum unquam paratus fuerat ad gratiam Dei recipiendam. Vnde Dominus ait ad eam: *Iam verè omnibus cali civibus appares in eo ornatu, quem tibi petisti.* Utile igitur est, ut quilibet percepturus sacram Communionem, etiam desideret & perat animam suam exornari meritis ac virtutibus Jesu Christi Sanctorumque ejus.

8. Cum eadem Gertrudis admodum debilis desideraret divinam percipere Eucharistiam (ad quam etiam accipiendam diligenter se

præparaverat) consilio tamen Matris spiritualis, propter bonum discretionis, illam non accepit. Et cum hoc Domino offerret in laudem æternam, Dominus se acclinans, suscepit eam in sinum paternæ benignitatis suæ, eique dulciter blandiens, dixit: *Quia deliberasti me omittere purè propter me, ego in gremio meo confovebo te.*

Tunc intellexit Gertrudis, hominem non displicere, sed placere Deo, quando ex discretionem vel obedientiam, non autem ex negligentia, intermittit sacram Communionem. Igitur laudabile quidem est interdum ex humilitate ac sancto timore seu reverentiâ abstinere à sacramentali perceptione Eucharistiæ: sed multò meliùs est, ex charitate, & divinæ laudis bonique communis desiderio, sive ex speciali devotione, frequenter ipsam sacram Eucharistiam accipere. Sanè cum præcellentissimum hoc Sacramentum sit fons totius gratiæ, & medicina animæ, non leviter quis ab ejus perceptione se elongare debet, propterea quòd spiritualem saporem & consolationem fortè non sentit, aut quòd gravibus importunisque tentationibus affligitur. Nam qui piè & humiliter communicat, prodest plurimum, non solum sibi ipsi, sed etiam alijs vivis & mortuis. Qui verò odio in proximum vel quovis alio gravi crimine detentus, sacram Eucharistiam percipere non metuit, æternam damnationem

Monite Spirit. ex consilio abstinet à Communionem. Lib. 4. In fin. cap. 13.

Sed est tamen melius eam ex charitate accipere, quàm ex humilitate omittere, ut est apud D. Thom. 3. p. q. 80. art. 11. ad 1.

Monile Spirit. 1. Cor. 11. nem sibi acquirit. Omnino talis perditus est, nisi per pœnitentiam Deo reconcilietur.

9. *Bona voluntas habet adiutores sanctos in spiritali seu desiderata Communione. Lib. 3. Spir. gr. cap. 34. Psal. 11.* Ancilla Christi Mechtildis aliquando lecto decumbebat, alijs Monasterij sui virginibus sacram Eucharistiã percipientibus. Cùm ergo ipsa in paupertate spiritus altiùs ad Dominum suspirans, ingemiscerat, vidit eundem Dominum mox de throno suo surgere dicendo, *Propter miseriam inopum & gemitum pauperum nunc exurgam.* Surgente verò illo, omnes Sancti pariter surrexerunt, offerentes Deo in spiritualem consolationem infirmæ, & laudem Dei æternam, obsequium quod in terris Deo præstiterant, & ea quæ pro illo passi fuerant. Vnde Mechtildis intellexit, quòd quoties anima in paupertate spiritus ad Deum suspirat vel ingemiscit, desiderans ejus gratiam, statim omnes Sancti gratiam illi animæ impetrant, ac veniam (si ipsa anima pro peccatis dolens ingemiscit) obtinent. Et ait Dominus:

Quando post me ingemiscis, tu me tibi intrahis. Ecce quantumcunque res aliqua sit vilis & abjecta, ut est festuca, homo eam sola voluntate non acquirit: me verò quislibet voluntate, aut gemitu unico habere potest.

CAPVT VII.

De participatione meritorum Christi & de merito obedientie.

1. Quàm facile bonam voluntatem acceptes Christus, & augeat ob illam merita nostra.
2. Quàm industriã inducere possimus merita Christi, eaq; nobis appropriare.
3. Obedientia non à solis Religiosis, sed à secularibus etiam exercenda erga majores, & seinvicem.
4. Etiam altissima contemplationi præferenda obedientia.
5. Est enim gratissimum Deo sacrificium; illa præsertim, cui nihil propriæ voluntatis miscetur.
6. Opus bonum sponte factum, simpl. x habes primum: factum verò ex obedientia, duplicem mercedem reportat.

EIdem Mechtildi virgini oranti pro quadam persona quæ dolebat se multas lacrymas quasi sine fructu fudisse, respondit Dominus: *Roger me illa, ut propter bonitatem meam omnes lacrymas, quas effudit, sic accipiam, quasi eas ex amore mei, vel devotione aut contritione fudisset. Si enim hoc præfecerit, quantum ipsa mihi crediderit; & de bonitate mea speraverit, tantum proculdubio obtinebit.*

O mira & stupenda divinæ pietatis dignatio, quæ tantis consolationibus miseris relevat! Quod autem de lacrymis dictum est, posset fieri etiam de præterita tristitia, & qualibet tribulatione, angustia vel pœnâ, quam quis inaniter se pertulisse putat.

Cùm eadem Mechtildis, ab alia quadam persona rogata, oraret Dominum, ut ipse dignaretur illi dare cor purum, humile, de-

fide-